

αἰσθῆ. **Θαδκδ̄**, ηἰηη (πο). παρτ. ελδ-
 κήχχ (καὶ -θάχχ). διακονῶ,
 ὑπηρετῶ, λειτουργῶ, ὑπουρ-
 γέω-ῶ, θεραπεύω, δουλεύω,
 ἀμφοπολεύω, ἀμφοπολέω-ῶ.
 2) λατρεύω, λατρείαν προσ-
 φέρω. 3) ἐκκλησιασ. λειτουρ-
 γῶ, ἱερουργῶ (ἐκτελῶ τὴν
 θείαν λειτουργίαν).

Θαδχχ, α. ἀκοή (ἢ μία τῶν 5
 σωματ. αἰσθῆσ.) 2) μετρο-
 φήμη, λόγος θρυλούμενος,
 ἀδόμενον. ὄρα καὶ ἐν τῷ προ-
 ηοσδ̄ (ελδχχ).

Θαδчаη, α. ἀρσ. σύμπτωσις,
 περίπτωσις, περίστασις, συγ-
 χυρία. § πο ελδчаю. κατὰ
 συγκυρίαν, κατὰ συντυχίαν,
 ἀπὸ τύχης, ἐκ ταύτομάτου
 (=ελδчāηνω).

Θαδчāюсѣ, εἰηсѣ. μ. -чдсѣ, ἡ-
 шисѣ. τυγχάνω. =πρηλδчāю-
 сѣ. § τριτόπροσ. ελδчāетсѣ.
 συμβαίνει =πρηλδчāетсѣ.

Θαδшаю, εἰηη (πο). παρτ. ελδ-
 шаχч. ἀκούω, ἀκροάομαι-ῶ-
 μαι, ὑπακούω. =ελβшд̄ =πο-
 εлδшаю.

Θαβвд̄, εἰηη (προ). παρτ. ελβ̄чч.
 φημίζομαι, νομίζομαι (τοι-

ῶσδε τις), διαθρυλλοῦμαι, ὀ-
 νομάζομαι. =ελοбд̄ =προ-
 εлввāю.

Θαβшаніе, ἴα. οὐδ. ἀκρόασις,
 ἀκουσις, ἀκρόαμα, ἀκου-
 σμα. 2) =ελδчч 1. σημαστ.

Θαβшатель, α. ἀρσ. ἀκροα-
 τῆς, ἀκουστής.

Θαβшд̄, ηἰηη (οϋ). παρτ. εлβ̄-
 шачч. ἀκούω, ἀκροάομαι-ῶ-
 μαι (ὁ ἀορ. ἐνίοτε καὶ ἀναύ-
 ξητος = τῷ παρατατ.) παρβλ.
 εлδшаю. (ὁ ἀορ. καὶ ὁ μελ.
 ἔχουσι καὶ ἄλλην σημασ. οϋ-
 εлввшачч. εἰσήκουσα, ἐπήκου-
 σα. οϋεлввшн μλ. εἰσάκου-
 σὸν μου. οϋεлввшн ηβ̄ι. ἐπά-
 κουσον ἡμῶν. ἰδέ ποεлδшаю).

Θаβд̄д̄ю, εἰηη. παρτ. εлβ̄до-
 вачч. ἀορ. ποεлβ̄д̄оvачч. ὁ
 μελ. περιφρασ. =ποεлβ̄д̄ю.

§ τριτόπροσ. εлβ̄д̄детч. ἔπε-
 ται, ἀκολουθεῖ. καὶ ἐξακο-
 λουθεῖ (ἢ συνέχεια τινὸς ἐκ
 διαλημμάτων ἐκδιδομένης
 πραγματείας). 2) ἐξάγεται,
 συμπεραίνεται, εἰκάζεται,
 ἐπόμενόν ἐστι.

Θаβд̄з, α. ἀρσ. ἴχνος. § βч
 εлβ̄д̄з εἴτε во εлβ̄д̄з. ἐν εἴ-
 δει ἐπιρρήμ. (ἐπὶ κινήσ. καὶ